

ikke tvivl om, at de frivillige fungerer som en central kilde til viderebringelse af det selvoplevede møde med fremmede kulturer og samfundsforhold.

Overvejelser af denne art kan ikke have helt samme vægt i den officielle bistandspolitik. Derfor skal jeg heller ikke komme nærmere ind på denne side af sagen, men i stedet vende mig til de bistandspolitiske overvejelser i lidt snævrere forstand.

Her har MS i de senere år lagt vægt på en sammenvejning af 3 overordnede kriterier:

1. *Behov* for den type støtte, der kan gives gennem frivilligprogrammet.

Det har ført til en klar førsteprioritet til de fattigste lande, om end vi også har fundet det rigtigt i visse tilfælde at yde en særlig indsats i såkaldte fattigdomslommer i knapt så fattige lande. MS har ydermere skelet til særlige behov blandt flygtninge og i lande under genopbygning efter krig eller borgerkrig.

2. *Mulighederne for at arbejde effektivt* til fremme af den form for udvikling, vi støtter.

I de senere år har MS søgt at præcisere den støtteværdige udvikling under overskriften *folkestyret udvikling*. Det har vi søgt at placere op på en anden dimension end de to fremherskende udviklingsstrategier, henholdsvis den markeds- og statsstyrede udvikling.

Det centrale i den folkestyrede udviklingsstrategi er at støtte fattige og svage samfundsgrupper, så de ved egen kraft kan sikre sig den form for udvikling, de selv foretrækker.

MS har en hel check-liste over forhold, som skal vurderes nøjere før et samarbejde udbygges med et nyt land.

Noget af det, der tillægges særlig betydning, er mulighederne for et tæt samarbejde med lokale NGO'er og andre folkelige grupperinger.

MS ser videre på, om et samarbejde med myndighederne giver mulighed for støtte til de primære målgrupper.

Særligt ser vi på, om det er muligt at komme i et samarbejde til støtte for *kvinder*. Det er et mål i sig selv. Men vi opfatter det desuden som et vigtigt middel, fordi vi har erfaret, at bistands-samarbejde med kvinder gennemgående giver

bedre resultater og større spredning i mange sammenhænge.

Det skal endelig nævnes, at også miljø- og menneskerettigheder i stigende grad er ved at komme ind i overvejelserne.

3. *Engagement og interesse i den danske befolkning*

Dette tredje kriterium er i en vis forstand den måde, MS som privat organisation søger at tage hensyn til den danske ressourcebase. I og med at MS er en demokratisk opbygget folkelig organisation, kan man også sige, at det er helt naturligt, at det folkelige engagement får indflydelse på landevalget – om end det selvsagt må ske inden for de rammer, der udstikkes af de to første hovedprincipper.

Meget mere kunne siges om MS' egen politik. Men for at knytte mere direkte an til Udenrigsudvalgets arbejde vil jeg dog nu gå over til at se nærmere på, hvordan tilsvarende overvejelser kan anvendes i forhold til officiel bistandspolitik.

DANIDA's overordnede principper

De nævnte overvejelser ligger ikke fjernt fra DANIDA, hvis vi alene taler om de overordnede principper.

I handlingsplanen og de bagvedliggende delrapporter tales der faktisk helt tilsvarende om:

A. Bistand efter behov.

B. Bistand efter effekt, hvor det afgørende er sandsynligheden for at sikre effektiv anvendelse af bistanden i overensstemmelse med dansk bistandspolitik. Og

C. Bistand i overensstemmelse med den danske ressourcebase og danske forudsætninger i øvrigt. Her er spørgsmålene: Hvad kan vi tilbyde? Hvor er der mest behov herfor? Og hvor virker bistandsindsatsen bedst og mest effektivt?

Det er gode overvejelser, som MS kan støtte. Problemerne opstår, når de overordnede principper tillempes i praksis. Det gælder også den måde, principperne er tillempet på i den endelige handlingsplan.